

OBSAH

PŘEDMLUVA.....	4
ÚVOD DO STUDIA PSYCHOLOGIE	5
1. ČLOVĚK OSOBNOSTÍ.....	11
1.1 Vymezení termínu osobnost v psychologii.....	11
1.2 Vývoj (geneze) osobnosti.....	11
2. JAKÝ ČLOVĚK JE.....	15
2.1 Povaha citů – temperament	15
2.2 Základní vlastnosti citů	17
2.3 Citové kvality	19
3. CO ČLOVĚK MŮŽE	25
3.1 Utváření schopností člověka – inteligence.....	25
3.2 Nabývání vědomostí a dovedností - učení	31
4. CO ČLOVĚK CHCE.....	35
4.1 Motivace chování.....	35
4.2 Obsah motivačního procesu: potřeby, zájmy, postoje, hodnoty.....	37
5. PSYCHOLOGIE DUŠEVNÍHO VÝVOJE	43
5.1 Podmínky duševního vývoje	43
5.2 Zákony vývojových změn	45
5.3 Periodizace duševního vývoje.....	47
6. DUŠEVNÍ VÝVOJ V OBDOBÍ DĚTSTVÍ.....	53
6.1 Období prenatální, novorozenecké a kojenecké.....	53
6.2 Batole	58
6.3 Předškolní věk	62
6.4 Mladší školák.....	65
7. DUŠEVNÍ VÝVOJ V OBDOBÍ DOSPÍVÁNÍ	71
7.1 Prepuberta.....	71
7.2 Puberta	73
7.3 Adolescence.....	77
8. DUŠEVNÍ ZMĚNY V DOSPĚLOSTI.....	82
8.1 Mladá dospělost (20 – 30 let).....	82
8.2 Střední dospělost (30-45 let)	85
8.3 Starší dospělost (45-60 let).....	87
9. DUŠEVNÍ ŽIVOT VE STÁŘÍ	90
9.1. Rané stáří (60 – 75 let).....	91
9.2. Pravé stáří (období po 75. roce života)	95
10. ZDRAVOTNICKÁ PSYCHOLOGIE.....	96
10.1. Vymezení pojmu.....	96

11. ZDRAVÍ A NEMOC	99
11.1. Zdraví	99
11.2. Nemoc	100
12. PSYCHOLOGICKÁ PROBLEMATIKA NEMOCNÉHO	103
12.1. Postoj k nemoci	103
12.2. Omezení životních potřeb	106
12.3. Omezení soukromí	109
12.4. Osobnostní vlastnosti nemocného	111
12.5. Změny v prožívání a chování během nemoci	113
12.6. Členění nemocných podle druhu onemocnění	115
12.7. Méněcennost	116
12.8. Psychologie ambulantně léčeného a hospitalizovaného nemocného	117
12.9. Sdělení diagnózy	118
13. PSYCHOLOGICKÁ PROBLEMATIKA NEMOCI	120
13.1. Postoj zdravotníka a nemocného k nemoci	120
13.2. Autoplastický obraz nemoci	121
13.3. Ambivalentní prožívání nemoci	122
13.4. Prožívání nemoci v čase	123
13.5. Vztahy mezi tělesnou a duševní stránkou nemoci	123
14. BOLEST, STRACH A ÚZKOST V NEMOCI	127
14.1. Bolest a reakce nemocného	127
14.2. Prožitky strachu a úzkosti	132
15. NEMOC JAKO SVÍZELNÁ ŽIVOTNÍ SITUACE	137
15.1. Svízelná situace	137
15.2. Reakce na svízelnou situaci	140
15.3. Zvládání nemoci a těžkých životních situací	143
16. ZDRAVOTNÍK A NEMOCNÝ	146
16.1. Osobnost zdravotníka	146
16.2. Vztah mezi zdravotníkem a nemocným	147
16.3. Úroveň chování zdravotníků k nemocným	153
16.4. Vztahy mezi nemocným, rodinou a zdravotníky	155
16.5. Iatropatogenie	156
16.6. Hospitalismus a nemocný	158
17. DOROZUMÍVÁNÍ SE MEZI ZDRAVOTNÍKEM A NEMOCNÝM	161
17.1. Pozorování ve zdravotnictví	161
17.2. Komunikace ve zdravotnictví	165
17.3. Rozhovor a jeho význam ve zdravotnictví	170
18. PSYCHOLOGICKÉ PROBLÉMY NEMOCNÝCH PODLE DRUHU NEMOCI	178
18.1. Uplatnění psychologie v chirurgii a ortopedii	178
18.2. Uplatnění psychologie ve vnitřním lékařství	179
18.3. Uplatnění psychologie v dětském lékařství	180
18.4. Uplatnění psychologie v ženském lékařství	181
18.5. Uplatnění psychologie u nemocných s mentálním, smyslovým a tělesným defektem	182

18.6. Uplatnění psychologie u starších nemocných, nevléčitelně nemocných a umírajících 183

ZÁVĚR 185

LITERATURA K DALŠÍMU STUDIU 186

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

SEZNAM

Ve stejné době, kdy se stával v Evropě psycholog, uváděl ve Spojené Americe nový směr, který zde byl považován za první pokrok. Tímto směrem směřoval americký psycholog je behaviorismus. Jeho zakladatelem byl John B. Watson, který odmítal všechno intrapsychické jako nevědecké a přičítal mu psychologu omezení na objektivně pozorovatelná fakta, především na úroveň chování. Behaviorist uváděl o chování psychologický jev jen v podobě podání a reakce (S - R, tj. stimuli - response). Hlavní významnou myšlenku byl experiment. Podle Watsona je všechno chování výsledkem podmíněnosti a proto je třeba chování jasně posilovat a utvářet.